

КЪМЪ СЪКІЙ ЧИТАТЕЛЬ И ЧИТАТЕЛКА.

Названіето на настоящѣтъ книжкѣ, може би да не бѣде поволята на много Господжи и Господжици, което е и намъ не пріятно, но нужно е да ся предаватъ на бѣль свѣтъ подобни истински приключенія, които да послужатъ за добъръ примѣръ на женскія ни полъ, отъ когото ся очаква много и премного. Много по-задоволни и по-радостно би написали (само ако имаше) нѣщо за похвала достойно върху женскія полъ. Но какво ся може на сила? Кой е кривъ, за дето не сж сичкитѣ жени вѣрни, а има и невѣрни?

Много Госпожи и Госпожици ся намиратъ, които да иматъ поне по една пріятелка, но да не мисли нѣкой, че между тѣхъ владѣе *искренно* пріятелство. Тѣхното пріятелство не е за нищо друго освѣнь като ся съберятъ, да разговарятъ и оговарятъ другитѣ. Въ тѣхъ тайната е на устата имъ, ако не имъ ся кланя, хвали и възнася единъ момъкъ, то той бива отъ тѣхъ призрѣнь и намразенъ. А онзи който имъ прави комплименти, който ги глади и мажи, той бива отъ тѣхъ найуваженъ и обикнатъ; това сж занимаїята само на образованитѣ (?) Господжици, които живѣятъ въ днешнїя просвѣщенъ вѣкъ, и гледатъ само на кой начинъ да станатъ на глядъ по-красни и привлекателни. Сичкото имъ украшеніе ся състои въ облѣклото, а грижата имъ е да иматъ сичкитѣ потребности за киченіе, а още при това която Господжица има и обожатели, които да ѝ ся кланятъ и хвалятъ, то тя ся счита за най-щастлива. За нежъ ученіето е маловаженъ предмѣтъ, само нато има по модата дрѣхи и то е доста.